

Het wil den verborgen Rhythmus uit de dingen te voorschijn halen. Dit wil voornamelijk 't orphische kubisme.

Door het kubisme wordt de schildery een gelijkenisbeeld van verhoudingen. Het coloriet raakt op den achtergrond. Het was bij het kubisme ook meer te doen om 'n nieuwe aanschouwing der vormen of juistert om een radikale vernietiging der natuurillusie. Uit het kubisme komt 'n andere beweging voort, het *Futurisme*. Deze groep Italiaansche schilders tracht, hoewel zelf aan het kubisme vastzittend, te reageeren. Zij trachten eveneens de veelvuldigheid en veelzijdigheid van het object in ruimte en tijd uit te beelden. Ook het voorwerp in beweging. Zij wilden dit niet alleen uit de visueele, maar ook en voornamelijk uit de sensationeele waarneming.

Met deze bewegingen kris en kras dooreen opent de 20^e eeuw.

De enthousiastische manifesten der futuristen zijn ons bekend. Zij komen in het kort hierop neer: dat de snelheid en elke vorm van geweld en voornamelijk de oorlog de hoogste schoonheid openbaren en dat de kunst slechts de actie van het geweld en de wreedheid moet belichamen.

Wij willen de liefde tot het gevaar zingen en de roekeloosheid enz. (art. 1).

Wij willen den oorlog prijzen, de eenigste hygiène der wereld, het militairisme, het patriotisme, de vernielende beweging der anarchisten, de schoone gedachten die dooden en de verachting der vrouw (art. 9) en eindelijk: Kunst kan slechts geweld en gruwelijkheid zijn (art. 17).

Hun werken openden weinig nieuwe gezichtspunten. Het futurisme was van alles wat: luminisme, expressionisme, kubisme, synchronisme enz.

De voornaamste vertegenwoordigers van deze school waren Gino Severini (afb. 22), Russolo, Carra en Boccioni.